

[Thisted Knudsen.]

dan man behandler dem, der er kommet på den forkerte side af loven, og så har disse lange og meget indgående forhandlinger egentlig kun ført til meget beskedne ændringer.

Jeg føler trang til at anerkende de instanser, der har forberedt lovforslaget om ændringer i straffeloven; for det vidner om, at disse instanser går i dybden, og komplimenten gælder egentlig også den højtærede justitsminister, der er kommet med et lovforslag så vel funderet, så vel underbygget og så vel overvejst, som tilfældet er.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale de af justitsministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag. Jeg kan, som jeg sagde før, henholde mig til det ærede medlem hr. Boye Hansens udtalelser, men vil dog understrege § 225, stk. 2, hvorefter vi nu skal beskytte de 15—18-årige. Vi er i udvalget enige om, at denne beskyttelse skal være effektiv, vi er enige om, at der ikke må slækkes på tiltalekravene, og vi har den opfattelse, at man måske har set lidt igennem fingre, hvad angår bestemmelsen i § 225, stk. 4, om de 18—21-årige. Jeg vil gerne have lov til fra denne talerstol både over for anklagemyndigheden og den højtærede justitsminister at understrege, at forudsætningen for ændringen må være, at man fortsat er meget streng, når § 225, stk. 2, overtrædes og myndighederne skal tage stilling til, hvorvidt tiltale skal rejses eller ej.

Endelig går vi selvsagt imod det ændringsforslag, som er stillet af de ærede medlemmer fru Else-Merete Ross og hr. Poul Dam. Vi gør det egentlig med den samme begrundelse som det ærede medlem hr. Boye Hansen, og jeg kan altså anbefale folketingets medlemmer at stemme imod dette ændringsforslag. Jeg kan ikke forstå, hvorfor det egentlig er stillet, men det er en sag for sig.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale de øvrige ændringsforslag.

Thestrup: Den udførlige betænkning vedrørende lovforslaget om ændringer i straffeloven gør det unødvendigt for mig at holde nogen lang tale, idet jeg på mit partis vegne skal anbefale at stemme for de af justitsministeren stillede og af udvalget tiltrådte

ændringsforslag og imod det af mindretallet stillede.

Der er dog et par bemærkninger, jeg gerne vil fremkomme med. Da vi i sin tid gik ind for indførelsen af § 225, stk. 4, var det først og fremmest for at værne det indkaldte mandskab imod homoseksuelle efterstræbelser. Jeg henviser til det, der er anført herom i betænkningen: at bestemmelsen ikke har haft nogen større virkning i denne henseende. Jeg henviser tillige til forsvarsministeriets skrivelse af 9. april i år til justitsministeriet, som er optrykt i betænkningen, og hvorefter man vil give det indkaldte mandskab en mere indgående undervisning end hidtil om farerne ved at indlade sig på homoseksuel prostitution. Den forhøjelse af den værnepligtiges løn, der er sket siden da, vil antagelig virke i samme retning, nemlig i retning af at afholde den værnepligtige herfra.

Må jeg dernæst sige vedrørende bemærkningerne til det af mindretallet stillede ændringsforslag om ophævelse af § 230, at det ikke er moralske grunde, der får os til at gå imod ophævelsen. Enhver form for prostitution er umoralsk, og jeg er ikke i stand til at vurdere, om den ene form er mere umoralsk end den anden. Når vi imidlertid ønsker at bevare § 230 indtil videre, er det, fordi den homoseksuelle prostitution har vist sig at drage mere kriminalitet efter sig end den heteroseksuelle. Al prostitution medfører fare for kriminalitet, men den prostitution, hvor det er manden, der er den prostituerede, medfører naturligt nok, eftersom den prostituerede her ofte er fysisk stærkere end partneren, større fare for kriminalitet, end hvor det er kvinden, der er den prostituerede. Derfor er jeg enig med den højtærede justitsminister i, at vi ikke nu bør afskaffe § 230. Jeg ved, at der er overvejelser og undersøgelser i gang, og hvordan man til sin tid under ændrede forhold vil stille sig, kan jeg ikke sige noget om.

Der er af to af lederne af vore store fængsler blevet udtalt betænkelighed ved at ændre bestemmelsen om 9 måneders mindstetid inden prøveløsladelse til 4 måneder, idet man har gjort gældende, at det er vanskeligt i så kort en tid at engagere den indsatte i et samarbejde. De mennesker, der her er tale om, er naturligvis dem, der har begået deres kriminelle handlinger